Când Te-ai coborât,
Isuse,
din cereasca-mpărăţie,
/: Te-a primit pe lume
numai
un bordei într-o câmpie.
:/

Cât ai fost apoi în lume,
ca să chemi la
mântuire,
/: doar bordeiele sărace
Te primiră cu iubire. :/

Dar Te-ai dus Isuse, Doamne,
stă bordeiul trist şi rece,
/: de-atunci nimeni cu iubire
n-a fost pragul a-i mai trece. :/

O, Isuse-acum când iarăşi
ne-aduci zorii bucuriei,
/: aminteşte-Ţi cu-ndurare,
de bordeiele câmpiei. :/

Cercetează-
le...'ncălzeşte
cu lumina Ta pustia,
/: că nu-i unul, ci e
plină
de bordeie azi
câmpia. :/